

ἐβραβεύθη πρό τινος ἐν τῇ «Αἰθούσῃ τῶν Φιλοτέχνων» μεταξύ 100 ἄλλων, κοσμεῖ δὲ νῦν τὴν πλουσίαν πινακοθήκην τοῦ μεγάλου ἐν Ὀδησσῶ ἔθνικοῦ εὐεργέτου Γρηγορ. Μαρασλῆ. Ἀκραιφνοῦς ἐλληνικῆς ἐμπνεύσεως εἶνε καὶ τὸ «Προσκύνημα», τὸ ὁποῖον διαπνέει καὶ ἐξαιρεῖ βαθὺ θρησκευτικὸν αἶσθημα, ἀναπαριστῶν ζωντανὴν μίαν πιστὴν σκηνὴν ἐκ τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν βίου. Καὶ εἶνε λεπτὸς παρατηρητὴς καὶ ψυχολόγος τῆς κοινωνικῆς καὶ ἔθνικῆς ζωῆς ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης. Εἰς τὸ «Πεντάρφανό» του ἀποδίδει μὲ πολλὴν δύναμιν ὅλην τὴν ὀδύνην καὶ τὸ πένθος τῆς ὄρφανείας. Τὸ «Μᾶθημα τῆς Μουσικῆς», τὸ εἰκονίζον ἀφελὲς καὶ πρωτόπειρον παιδίον ἀσκούμενον εἰς τὴν μουσικὴν κλίμακα, ἐνέχει πολλὴν χάριν καὶ ἔκφρασιν. Μεταξὺ τῶν ὡραίων του ἔργων δεόν νὰ συγκαταλεχθῇ καὶ ὁ «Χριστός», ὃν εἰκονίζει ὠδοκαετῆ ὄντα καὶ διδάσκοντα ἐν τῷ ναῶ, καταπλήττοντα δὲ τοὺς σοφοὺς διὰ τῆς θείας χάριτος καὶ τῆς λαμπηρόνος τοῦ πνεύματος Του.

Ἄλλ' ὁ κ. Θ. Δημητρίου εἶνε ἅμα καὶ γλύπτης, προσκονιζόμενος λαμπρὸν μέλλον. Ὁ «Φιλοκτήτης» του εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων σεμνωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ νεωτέρα γλυπτικὴ. Ὁ τραυματίας τῆς Λήμνου, πλὴν τῆς περὶ τὸ διάγραμμα σπουδῆς καὶ τῆς λεπτολόγου ἀνατομικῆς ἀκριβείας, ἐκφράζει διὰ τοῦ ἐλαφροῦ ἀνοίγματος τῶν χειλέων καὶ τῆς μικρᾶς συσπᾶσεως τοῦ μετώπου, ὅλον τὸ συγκεντρούμενον ἐκ τοῦ πληγέντος ποδὸς ἄλγος. Εἰς τὸν «Χρόνον», ἔργον καὶ αὐτὸ πολλῆς μελέτης καὶ πολλῆς ἐμπνεύσεως, ὁ καλλιτέχνης ἐκαινοτόμησε, καὶ ὄχι ἀνεπιτυχῶς, ἀντιθέτως πρὸς τὴν κρατοῦσαν παράδοσιν τοῦ συμβολίζειν τὸν χρόνον γέροντα πολλὸν καὶ κατεσκληρότα. Τούναντίον ὁ «Χρόνος» τοῦ κ. Δημητρίου παρίσταται νέος ἀτίβηρος καὶ περικαλλῆς, θαλερὸς καὶ σφριγῶν, πλήρης ζωῆς καὶ ἐρμῆς βαινῶν, συμβολίζων δ' οὕτω τὴν αἰωνίαν καὶ ἀείποτε νέαν καὶ ὡραίαν εἰκόνα τῆς Φύσεως.

Εἰς ἀντιπολιτευόμενον

Σ' ἀκούω ὀγκανίζοντα περὶ πατρίδος καὶ θεσμῶν
καὶ τρέμω τὸν ἀχόρταγον αὐτόν σου πατριωτισμόν!
Καὶ σκέπτομαι τί νὰ τραβᾷ κι' ὁ φουκαρῆς ὁ ὄνος,
ἴσάν τὸν ἀφήσουν νησιτικὸν ἔξω τοῦ ἀγυρῶνος.

ΣΑΤΑΝΑΣ